

6. S tím, co bylo likvidováno, že se má někomu co daň z příjmů vrátiti, obdrží tentýž zároveň nazpět přiměřenou část přírážek, které byl zapravil.

7. Vybralli někdo úroky v rozličných lhůtách prošlé ve lhůtách rozdílných, může žádati, aby mu to, co mu bylo z úroků strženo, s přiměřenou částkou přírážek navraceno bylo v každé případnosti zvláště nebo na jednou.

8. Tomu, kdo podal sice fasi na příjmy z obligací státních a z obligací fondů veřejných, nezapravit však úplně ještě daně z příjmů z těch obligací vyměřené, nenahradí se to, co mu bylo při vybírání úroků sraženo, v hotovosti, nébrž odepíše se mu to z daně povinné na správní rok 1859 vyměřené potud, pokud to nečiní více než polovici daně z příjmů, ježto mu byla z úroků z takových obligací vyměřena. Činiloli by ale to, co mu bylo z daně odepřáno, méně než to, co mu bylo z úroků sraženo, tedy se mu má to, oč jest tu rozdíl, v hotovosti nahraditi.

9. V případnostech v §. 8. jmenovaných má se strana tak zachovati, jak nařízeno v §§. 4, 5 a 7.

10. Nejvyšší nařízení císařské, dané dne 28. dubna 1859, nevztahuje se k úrokům, které se mohly vybrati do 1. května 1859.

11. Také se nařízení toto netýče toho, jak se zachovati jest v příčině úroků z poukázek parciálních, hypotekárních a tříprocentových poukázek kasy centrální.

Svobodný pán Bruck mp.

103.

Narízení, vydané od ministerium obchodu dne 4. května 1859,

pro všechny země korunní,

jímžto se vysvětluje nařízení, dané dne 3. května 1859, zákonníka říšského č. 73, pokud pošta povinna jest, nahraditi škodu, způsobenou na věcech po poště povozní poslaných.

(V Zák. říš. č. XX., vyd. a rozesl. dne 6. května r. 1859, č. 75).

Narízení, vydané dne 3. května 1859, zákonníka říšského č. 73, pokud pošta jest zavázána, dáti náhradu za škodu, učiněnou na věcech, po poště povozní poslaných, tím způsobem se vysvětluje, že pošta jen tehda není povinna, škody na takových věcech přiběhy válečnými učiněné nahražovati, když se tyto věci musí posílati po liniích mořských.

Rytíř z Toggenburku mp.